

Lene Kohlhoff Rasmussens bog "Min rejse ad Silkevejen" udkom i oktober 2015 på forlaget Trykværket og handler om hendes otte måneder lange rejse fra øst mod vest ad den ældgamle handelsrute.

DERUDE, HVOR TINGENE VIRKELIG BLIVER ALVOR!

Blandt de mange lande på den lange rute ad Silkevejen fra Kina til Tyrkiet blev krigshærgede Afghanistan dét, der satte sig de dybeste spor i Lene Kohlhoff Rasmussen. Lene er fra Horsens og blev i 2014 valgt til bestyrelsen i De Berejstes Klub. Og i sin debutbog om Silkevejen fortæller hun som sine mange oplevelser langs den gamle, historiske handelsvej.

TEKST: ANETTE LILLEVANG
KRISTIANSEN

FOTOS: LENE KOHLHOFF RASMUSSEN

"Angst og forsigtighed er ikke det stof, en vaskeægte eventyrer er gjort af," siger Lene til sig selv, da hun beslutsomt griber sin rygsæk, tager en dyb indånding og går over mod pigtrådshegnet ved grænseovergangen til Afghanistan.

Hun vover sig ind i det krigshærgede land, og da taxichaufførens burkaklædte hustru beder Lene om at skjule sit ansigt, kan Lene godt fornemme risikoen ved, som udenlandsk singlerejsende kvinde, at bevæge sig rundt i landet, der visse steder er kontrolleret af de frygtede talebanere.

"Jeg var blevet kraftigt advaret mod at rejse over land i Afghanistan. Det er ikke nemt at komme frem med offentlige transportmidler; kidnapninger og bomb-

ninger er ikke ualmindelige, og man gør klogest i, som jeg, at holde sig væk fra Helmandprovinsen," forklarer Lene, der dog snart efter grænseformaliteterne fandt sig selv stuvet sammen med ti andre i en ramponeret Toyota Corolla på vej ad hullede ørkenveje mod Herat.

For vil man følge i fodsporene på de gamle handelsrejsende fra Xian i Kina til det gamle Konstantinopel (det nuværende Istanbul) i Tyrkiet, er man udstyret med en god portion eventyrlyst og i øvrigt også drømmer om at udgive sine oplevelser i bogform, ja, så kalder Afghanistan unægtelig på én.

Især byen Herat betragtes som hjertet af Silkevejen og som centrum for kultur fra en svunden tid. Afghanistan er nemlig

meget andet end krig, vejsidebomber og dansk militær indsats i Camp Bastian, det er også beretningen om et land, der udgjorde en meget vigtig brik i et ældgammelt handelssamarbejde.

DRØMMEN BLEV TIL VIRKELIGHED

Afghanistan var blot ét af de mange lande, som 45-årige Lene Kohlhoff Rasmussen fik på listen under sin rejse gennem Centralasien ad Silkevejen, men er blandt højdepunkterne i hendes bog, hvor hun, med stor indlevelse, skildrer besøgene hos nomadefamilier og bjergbønder.

Lene, der er uddannet bygningskonstruktør, kom hjem fra sin 17.000 km lange rejse i sommeren 2014. Siden har den stået på mange timers arbejde med at klippe

Lene kom ofte i god kontakt med de lokale på sin rejse ad Silkevejen – her er hun faldet i snak med to bandarikovinder i landsbyen Minab i Iran.

Den gamle handelsrute Silkevejen har eksisteret i henved 2.000 år, og den tiltrækker stadig mange besøgende – her er det kamelkaravaner i Gobiørkenen i Kina.

og klistre foran computeren for at stykke de nedgrifede notater og indtalte bånd sammen til et bogmanuskript.

”Jeg havde en idé om at skrive en bog om min rejse ad Silkevejen, så i foråret 2013 sagde jeg mit arbejde op, lejede huset ud og tog til Beijing,” fortæller Lene, der tilbage i 1994 backpackede i Kina og siden har boet og arbejdet på Grønland, blaffet gennem Sahara og i øvrigt fortsat globetrotterlivet med rejser i 74 lande og 17 territorier.

Lene har mod på at fortsætte sit forfatterskab, og en beretning om det østlige Sibirien og Korea står højt på *to do*-listen. Foreløbig skal der dog spares penge sammen til næste rejse. Tiden indtil da går med at holde foredrag om rejserne for interesserede i pensionistforeninger og på aftenskoler, og det er bemærkelsesværdige beretninger Lene Kohlhoff Rasmussen kan male frem på lærredet.

SKÆBNER UDEN FOR ALFARVEJ

Gennem flere hundrede år transportererede karavaner silke og andre kostbarheder gennem Kina og Centralasien til Iran og Tyrkiet. For Lene bød rejsen på møder med ørnejægere, tibetanske munke, minoritetsgrupper uden for alfarvej og gæstfrie familier, der tillidsfuldt bød på husly, middag og samvær.

Hun blev flere gange inviteret ud i fjerne landsbyer eller til et farverigt bryllup og tilbagelagde adskillige kilometer ad uvejsomme bjergveje. For Lene handler det at rejse i den grad om at gribe chancerne, være åben og lydhør over for det uforudsigelige og acceptere, at tingene måske pludselig udvikler sig på en måde, man ikke lige havde planlagt.

”Jeg kan godt lide at tage steder hen, der ligger uden for den gængse backpackerrute; helt derud, hvor tingene virkelig

rykker, og det måske ikke er helt ufarligt. Her møder man skæbner, som lever i en helt anden verden end én selv,” fortæller Lene, der rejste på kryds og tværs ad de gamle handelsruter og besøgte de byer, der i sin tid fungerede som knudepunkter.

Handlen havde sin blomstringsperiode fra omkring år 100 f.v.t. til år 300 e.v.t., hvor især romerne handlede med kineserne, men det er ikke kun kulturen og historien, der er enestående i området, også naturen er en helt unik oplevelse.

UTÆMMET AFGHANSK VILDSKAB

”Jeg har en forkærlighed for at tage ud til steder, hvor vi mennesker ikke behersker naturen, så det blev både til vandreture i Kaukasusbjergene og hestetrekking i Kirgisistan”, fortæller Lene, der også fik hilst på kurderne i Irak.

Lene gør sig mange refleksioner omkring landenes stridigheder, folkemord, diktaturstater og menneskeskabte naturkatastrofer i bogen, for selvom Silkevejen næsten lyder poetisk, så er det en rute, hvor kulturer, religioner og overbevisninger gennem århundreder er stødt sammen.

Mødet med det afghanske folk gav Lene en dyberegående forståelse af, hvad den mangeårige konflikt egentlig handler om, og ikke mindst har hun fået øjnene op for den helt særlige ærefuldhed, der især kendetegner afghanere.

”Der er en form for vildskab over dem, noget autentisk og rå, og ser man dem i øjnene, får man et blik, der siger ’vi er uovervindelige,’” fortæller Lene, der også fik den særlige oplevelse at gå rundt med en burka og fornemme den specielle samhørighed, som hun dermed fik med de afghanske kvinder.

Lene var på farten i alt 15 måneder, hvoraf hendes bog handler om de otte måneder, der foregik på Silkevejen. Da hun, som afslutningen på den gamle handelsrute, rundede eventyret af i Istanbul, besluttede hun sig for at drage videre og tog rundt i det sydlige Afrika, inden turen igen gik hjem til det østjyske og den spirende forfattervirksomhed.

■ *Anette Lillevang Kristiansen har medlemsnr. 328. Lene Kohlhoff Rasmussens bog om Silkevejen er udgivet på forlaget Trykværket.*